

କରନ୍ତାୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ ପାଉଲଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ର

୧ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟ ପ୍ରେରଣ ପାଉଲଙ୍କର ନିମନ୍ତ୍ରଣ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲିପିରେ ମୁଁ ନିକଟ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଛି । ଆମ୍ଭ ଭଲ ଚୀମତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଗୁଡ଼େଇ ନଶାନ୍ତି । କରନ୍ତାଠାରେ ଥିବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ସମଗ୍ର ଆଖ୍ୟାୟ ପ୍ରଦେଶର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ।

ଆମର ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ଓ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ମିଳୁ ।

ପାଉଲ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଖାନ୍ତି

ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପିତା ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଂସା ହେଉ । ସେ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ସେ କରୁଣାରେ ପରପୁଣ୍ୟ ଓ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟରେ ସାନ୍ତାପାତା ପରମେଶ୍ଵର । ଆମ ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ସେ ଆମର ସର୍ବଦା ସାନ୍ତାପା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ସାନ୍ତାପା ପ୍ରଦାନ କରିପାରୁ । ଆମକୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ସାନ୍ତାପା ଦିଅନ୍ତି, ଆମେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରକାର ସାନ୍ତାପା ପ୍ରଦାନ କରି ପାରୁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନେକ ଗୁଣ ଭୋଗର ଆମେ ସହଜରୀ ଅଛୁ । ସେହିଭଳି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ସନ୍ତାନ ଆମକୁ ମିଳେ ତାହାର ସୀମା ନାହିଁ । ଯଦି ଆମେ କଷ୍ଟରେ ରହୁଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଓ ପରଭ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଯଦି ଆମେ ସନ୍ତାନ ପାଇଛୁ, ତାହା ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଅଟେ । ଆମେମାନେ ଯେଉଁ ଯାତନା ସହ, ସେହି ଯାତନା ଧ୍ୟେୟ ପୂର୍ବକ ସହବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ଭ୍ରମମାନଙ୍କଠାରେ ଆମର ଦୃଢ଼ ଭରସା ଅଛି । ଆମେ କାଣ୍ଡ ଯେ, ଭ୍ରମମାନେ ଆମ ଯାତନାରେ ଭାଗୀ । ଅତଏବ, ଆମେ କାଣ୍ଡ ଯେ, ସେହିଭଳି ଆମମାନଙ୍କର ସାନ୍ତାପାରେ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମର ଅଂଗ ଅଛି ।

ଭାଲ ଓ ଭରଣୀମାନେ! ଏସିଆ ଦେଶରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଯାତନା ସହଜୁ ଆମେ ଗୁଡ଼ିଁ ଯେପରି ସେହି ବ୍ୟୟରେ ଭ୍ରମମାନେ ମଧ୍ୟ କାଣ । ଆମେମାନେ ଭାଗକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲୁ । ଏପରିକି ଏହା ଏତେ ଅଧିକ ଥିଲା ଯେ, ଆମେମାନେ ନୀବନର ସମସ୍ତ ଆଶା ହରାଇଥିଲୁ । ସେହି ଭାବ ଆମମାନଙ୍କର ବନ୍ଦନ କରିବା ଶକ୍ତିଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲୁ ଯେ, ଆମେ ମରିଯିବୁ । ଏପରି ଦିଶିବାର କାରଣ ହେଲା ଯେ, ଆମେ ନିଜ ଉପରେ ଭରସା ନ ରଖି ମାତ୍ର ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ

ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରନ୍ତି ସେହି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖିବା ଉଚିତ । ପରମେଶ୍ଵର ଆମମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ଏହି ଭୟଙ୍କର ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ସର୍ବଦା ଏପରି ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ଆମେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ, ଆଶାବାନ ଓ ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । ଭ୍ରମମାନେ ନିଜ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାର । ଅନେକେ ଆମ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବେ, ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵର ଆମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ପାଉଲଙ୍କ ଯୋଜନାରେ ପରବର୍ତ୍ତନ

ପୁଣି ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟର ସହ କହପାରୁ ଯେ, ଏହି ସଂସାରରେ ଆମେ ଯାହା କିଛି କରୁଛୁ, ତାହା ସବୁ ଆମେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିବା ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅକପଟ ହୃଦୟରେ କହୁଛୁ । ଏଥିପାଇଁ ଆମେ ଗର୍ବିତ । ଏହା ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା ଅଧିକ ସତ୍ୟ । କାରଣ ଆମେ ଏହା ନାଗରିକ ଜ୍ଞାନରେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପାରୁ କରୁଛୁ । ଭ୍ରମମାନେ ଯେଉଁ କଥାଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ି ପାରନ୍ତି ଓ ବୁଝି ପାରନ୍ତି, କେବଳ ସେହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଆମେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଛୁ । ଯେପରିକି ଭ୍ରମମାନେ ଆମ ବ୍ୟୟରେ କିଛି କଥା ଆଗରୁ ବୁଝି ସାରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଆଶା କରୁ ଯେ, ଭ୍ରମମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବୁଝି ପାରନ୍ତି । ଭ୍ରମମାନେ ଏ କଥା ବୁଝି ପାରନ୍ତି ଯେ, ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଭ୍ରମେ ଆମ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି, ସେପରି ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆସିବା ଦିନ, ଆମେମାନେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରି ପାରୁ ।

ତେଣୁ ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ଥିବାରୁ ମୁଁ ପ୍ରଥମରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଠିକ୍ କଲି । ଏହା ଦ୍ଵାରା ଭ୍ରମମାନେ ଦୁଇଥର ଆଶୀର୍ବାଦ ଲାଭ କରିବ । ମାକିଦନିଆ ଯିବା ବାଟରେ ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲି । ମାକିଦନିଆଠାରୁ ଫେରିଲାବେଳେ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବି । ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଯିହୁଦା ଦେଶକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବି । ଭ୍ରମମାନେ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ କଲାବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଶିଳା କରି ନ ଥିଲି? ବା ନାଗରିକ ଜ୍ଞାନରେ କରିଥିଲି, ଯେ ଏକା ସମୟରେ “ହଁ, ହଁ” କହୁଥିବା ଓ “ନା, ନା” ମଧ୍ୟ କହୁଥିବା ।

କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭ୍ରମମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ଭ୍ରମମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିପାର ଯେ,

ଆମେ ଯାହା କହୁ ତାହାର ଉତ୍ତର “ହଁ” ଓ “ନା” ଉଭୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ^{୧୯}ତୁଁ ଏବଂ ସିଲ୍ଲୀ ଓ ତୀନପ୍ରକ ଘାଟ ପ୍ରସ୍ତରତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଭୟ “ହଁ” ଓ “ନା” ଏକ ସମୟରେ କହନ୍ତି ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ସର୍ବଦା “ହଁ” କଥା “ହଁ” ହୁଏ । ^{୨୦}କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ସେ ସବୁଗୁଡ଼ିକ “ହଁ” ହୋଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ “ଆମେନ” ବୋଲି କହୁଥାଉ । ^{୨୧}କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଦୃଢ଼ କରି ରଖନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ବିଶେଷ ଆର୍ଗାବୀଦ ଆତ୍ମକୁ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ^{୨୨}ସେ ଆତ୍ମଠାରେ ନିଜ ଅଧିକାରର ମୋହର ଲଗାଇଛନ୍ତି, ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଏହା ପ୍ରମାଣ ବାସ୍ତବ ଯେ, ସେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଦେବେ ।

^{୨୩}ତୁଁ କରନ୍ତାକୁ ଆଉ ଥରେ ଆସି ନ ଥିଲି କାରଣ ତୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନ ଥିଲି । ^{୨୪}ପରମେଶ୍ୱର ଏଥିର ସାକ୍ଷୀ । ମୋ କହବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ, ଆମେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ନିର୍ମୂଳିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ । ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନେ ଭ୍ରମର ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ସହକର୍ମୀ ।

୨ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଠିକ୍ କରୁଥିଲି, ଏହଥର ଗଲେ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କଷ୍ଟ ନ ଦେବି । ^{୨୫}ତୁଁ ଯଦି ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖିତ କରେ, ତେବେ କାହା ମୋତେ ସୁଖୀ କରିବ । କେବଳ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ମୋତେ ସୁଖ ଦେଇପାରିବ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଛି । ^{୨୬}ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖିଲି, ଯେହେତୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୋତେ ଆନନ୍ଦ ମିଳିବା କଥା, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୋତେ ଦୁଃଖ ନ ମିଳୁ । ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ, ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ମୋର ସହତ ଆନନ୍ଦ କରିବ । ^{୨୭}ତୁଁ ଯେତେବେଳେ ଭ୍ରମ୍ୟକୁ ଲେଖୁଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୋ ହୃଦୟରେ ଅଧିକ ବେଦନା ଓ ଦୁଃଖ ଥିଲା । ମୁଁ ଆଖିରେ ଲୁହ ଆଇ ଲେଖୁଥିଲି । ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ଥିଲା । ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ପ୍ରେମର ମାତ୍ରା କେତେ ଅଧିକ, ଏହା ଯେପରି ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଜାଣିପାରିବ ଏଥିପାଇଁ ଏହା ଲେଖିଲି ।

ମମ କରପ୍ରବା ଲୋକକୁ କ୍ଷମା ଦିଅ

ଯଦି ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କାହା ନିମନ୍ତେ ମୋତେ ଦୁଃଖିତ କରିଛି, ସେ କେବଳ ମୋତେ ଦୁଃଖିତ କରି ନାହିଁ, ବରଂ କିଛି ନା କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରିଛି । ଏହି ଲୋକକୁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ମିଶି ଯାହା ଦଣ୍ଡ ଦେଇଛି, ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲାଣି । ^{୨୮}କିନ୍ତୁ ଏବେ ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା ଦେବା ଉଚିତ ଓ ତାହାକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ତାହାକୁ ଉଦ୍ଧାରଣ କରିବ ଓ ସେ ଅଧିକ ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ^{୨୯}ସେଥିପାଇଁ ମୋର

ଅନୁରୋଧ ଯେ, ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ତା’ପ୍ରତି ପୁନର୍ବାର ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରେମଭାବ ଦେଖାଅ । ^{୩୦}ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ମୋର ସମସ୍ତ କଥାର ଆକାଂକ୍ଷା ହେଉଛି ନା ନାହିଁ, ଏହା ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଲି । ^{୩୧}ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଯଦି କାହାକୁ କ୍ଷମା କର, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରି ଥାଏ, ତାହା ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କ୍ଷମା କରୁଛି । ^{୩୨}ଏପରି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ଶୟତାନ ଆତ୍ମଠାରୁ ଦିତି ନ ଯାଉ । ଆମେ ଶୟତାନର ଯୋଦନାଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଅତି ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣୁ ।

ତ୍ରୋୟରେ ପାଉଳଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

^{୩୩}ତୁଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁସ୍ୟମାନୁର ପୁରୁର କରିବା ପାଇଁ ତ୍ରୋୟ ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲି । ପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ମୋତେ ଭଲ ସୁଯୋଗଟିଏ ଦେଲେ । ^{୩୪}ସେଠାରେ ମୋ ଭାଇ ତିତସକୁ ନ ପାଇ ମୁଁ ମୋ ମନରେ ଶାନ୍ତ ହୁଇଗଲି । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ମୁଁ ମାକିଦନୀଆକୁ ଗଲି ।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଘାଟ ବିଦୟ

^{୩୫}ପରମେଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ଧନ୍ୟ । ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ବିଦୟ ଅଭିଯାନରେ ସର୍ବଦା ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ଆମ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ତାହାଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ମଧୁର ସ୍ତରଣି ପ୍ରସାର କରନ୍ତି । ^{୩୬}ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ହେଉଛି ଏହା: ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପାଇନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧୁର ସ୍ତରଣି । ^{୩୭}ଯେଉଁମାନେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଆତ୍ମମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଉଛନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଦୀବନର ସ୍ତରଣି ଅଟନ୍ତି । ଅତଏବ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ଯେ, ଏହି କାମ କରିବା ପାଇଁ କାହା ସମର୍ଥ? ^{୩୮}ଅନେକ ଯେପରି କରନ୍ତି, ସେପରି ଆମେ ନିଜ ଲାଭ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିକ୍ରୀ କରୁନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଆଇ ସତ୍ୟ କହୁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମିତ ଲୋକ ଭଳି କଥା କହୁ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନୂତନ ଦୁଃଖର ସେବକ

୩ ଆମେ କ’ଣ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ପ୍ରଫାସା ନିନ୍ଦେ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଅଛୁ? ଆମେ କଣ ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ବା ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରଫାସା ପତ୍ର ନେବା ଦରକାର କି? କେତେକ ଲୋକ ଏପରି କରନ୍ତି । ^{୩୯}ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ନିନ୍ଦେ ଆତ୍ମର ପ୍ରଫାସା ପତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏହା ଆମ ହୃଦୟରେ ଲେଖି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ଓ ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ ପଢ଼ି ପାରିବେ । ^{୪୦}ଏହା ସୁସ୍ଥ ଯେ, ଭ୍ରମ୍ୟମାନେ ଆମ ମାଧ୍ୟମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମିତ ଏକ ପତ୍ର ସ୍ୱରୂପ । ଏହି ଚିଠିଟି କାଳରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଦୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଘାଟ ଲେଖା ଯାଇଛି । ଏହା ଗିଳା

ଫଳକ* ଉପରେ ଖୋଦିତ ନୁହେଁ ବରଂ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରେ ଲିଖିତ ।

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ଆତ୍ମର ନିଶ୍ଚିତ ଭରସା ଥିବାରୁ ଆତ୍ମେ ଏହା କହ ପାରୁ ।^୧ଆତ୍ମେ ନିଜେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିପାରୁ, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମକୁ ଏହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ।^୨ଏ ଆତ୍ମକୁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ରୂପର ସେବକ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଲିଖିତ ନିୟମ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆତ୍ମାର ଗୋଟିଏ ରୂପ ଅଟେ । ଲିଖିତ ନିୟମ ମୃତ୍ୟୁ ଆଣେ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ନୂତନ ରୂପ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ଵ ଆଣେ

ମୃତ୍ୟୁବାୟୁକ ସେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିଳା ଲେଖା ହୋଇ ଥିଲା । ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ଵରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ତଦ୍ଵାରା ମୋଗାଙ୍କ ରେହେରା ଏତେ ତେଜସ୍ଵୀ ହେଲା ଯେ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ଚେହେରାକୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ତେଜ ପରେ ଲୋପ ପାଇଗଲା ।^୩ତା'ହେଲେ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଜୀବନବାୟୁକ ସେବା କେତେ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ଵାୟୁକ ନ ହେବ? ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ସେଭଳି ସେବାର ଯଦି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ଵ ଅଛି; ତା'ହେଲେ ଯେଉଁ ସେବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ କରେ, ତାହାର ମହତ୍ତ୍ଵ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଅଧିକ ହେବ ।^୪ପୁରାତନ ସେବାରେ ମହତ୍ତ୍ଵ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ଵାୟୁକ ନୂତନ ସେବା ସହତ ଭୁଲନା କଲେ, ସେହି ପ୍ରଥମ ମହତ୍ତ୍ଵା କିଛି ନୁହେଁ ।^୫ଯେଉଁ ସେବା ଅଦୃଶ୍ୟ ହେଲା, ତାହା ଯଦି ମହତ୍ତ୍ଵ ସହତ ଆସିଥିଲା, ତା'ହେଲେ ଏହି ଅନନ୍ତ କାଳସ୍ଥାୟୀ ସେବା ଅତ୍ୟଧିକ ମହତ୍ତ୍ଵା ମୟ ହେବା ସ୍ଵାଭାବିକ ।

^୬ଆତ୍ମମାନଙ୍କଠାରେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଭରସା ରହିଥିବା ହେତୁ ଆତ୍ମେ ଅତି ସାହସୀ ।^୭ଆତ୍ମେ ମୋଗାଙ୍କ ଭଳି ନୋହୁଁ । ସେ ନିଜ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଆବରଣ ପକାଇଥିଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଦେଖିନ ପାରିବେ ତେଣୁ ମୋଗା ମୁଖ ଆଚ୍ଛାଦନ କରିଥିଲେ । ତହିଁର ମହତ୍ତ୍ଵ (ତେଜ) କମି କମି ଯାଉଥିଲା, ଓ ଲୋକେ ଏହି ସେବାର ଅନ୍ତ ଦେଖନ୍ତୁ, ମୋଗା ଏହା ଇଚ୍ଛା କରୁ ନ ଥିଲେ ।^୮କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ମନଗୁଡ଼ିକ ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏପରିକି ଆଦି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପୁରାତନ ରୂପକୁ ପଢ଼ନ୍ତି ସେହି ଆବରଣଟି ଅର୍ଥକୁ ଲୁଚାଇ ରଖେ । ସେ ଆବରଣ କଟା ଯାଇ ନାହିଁ । କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ ଏହି ଆବରଣ ଦୂର କରିଛନ୍ତି ।^୯କିନ୍ତୁ ଏପରି କି ଆଦି ଯେତେବେଳେ ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋଗାଙ୍କ ନିୟମକୁ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେହି ଆବରଣ ହେତୁ ସେମାନେ ଏଥିର ଅର୍ଥ ବୁଝି ପାରନ୍ତି

ନାହିଁ ।^{୧୦}କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚେ ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ ଓ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେହି ଆବରଣଟି ବାହାର କରିଦିଆ ଯାଏ ।^{୧୧}ପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ବ୍ୟବସାୟ, ସେହିଠାରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଅଛି ।^{୧୨}ଆତ୍ମ ରେହେରାଗୁଡ଼ିକ ଆଚ୍ଛାଦିତ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହତ୍ତ୍ଵା ପ୍ରତିଫଳିତ କରିପାରୁ । ଆତ୍ମେ ତାହାଙ୍କ ଭଳି ହେବାକୁ ନିଜକୁ ପରବର୍ତ୍ତିତ କରୁ । ଏହି ପରବର୍ତ୍ତନ ଆତ୍ମ ଭିତରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ଵା ଆଣି ଦିଏ । ଉକ୍ତ ମହତ୍ତ୍ଵା ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ।

ମାଟିପାତ୍ର ଭିତରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଧନ

୪ ପରମେଶ୍ଵର ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମେ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ ।^୧ଆତ୍ମେ ଲଜ୍ଜାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗୁପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛୁ । ଆତ୍ମେ କପଟ କରୁ ନାହୁଁ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପରବର୍ତ୍ତନ କରୁ ନାହୁଁ, ବରଂ ଆତ୍ମେ ସତ୍ୟକୁ ସରଳ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛୁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମେ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପ୍ରତିପାଦନ କରୁଛୁ, ଯାହା ସ୍ଵାସ୍ତ୍ୟ ସମସ୍ତେ ନିଜ ହୃଦୟରେ ଦାଖି ପାରିବେ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆତ୍ମମାନେ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କରୁଥାନ୍ତୁ ।^୨ପୁସ୍ୟମାଗ୍ନର ଯଦି ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଆଚ୍ଛାଦନ କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ବିନାଶ ମାର୍ଗରେ ରହିଛନ୍ତି ।^୩ଅବଶ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ମନକୁ ନଗରପତି ଗନ୍ଧତାନ ଅନ୍ଧ କରି ଦେଇଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ଵସ୍ୟମାଗ୍ନର ଆଲୋକ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରତିରୂପ । ଆତ୍ମେ ନିଜର ପ୍ରଭୁର କରୁ ନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ରୂପେ ପ୍ରଭୁର କରୁଛୁ । ନିଜ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମେ କହୁ ଯେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମେ ଭୁସ୍ୟମାନଙ୍କ ସେବକ ।^୪ଥରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ: “ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରୁ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।”

ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ତାହାଙ୍କର ଆଲୋକ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୁହଁରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଯେଉଁ ଗୌରବମୟ ଆଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ସେହି ଆଲୋକ ସେ ଆତ୍ମକୁ ଦେଲେ ।

ଆତ୍ମେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଧନ ପାଇଅଛୁ । ଆତ୍ମେ ମାଟିପାତ୍ର ସଦୃଶ କେବଳ ଏହି ଭଣ୍ଡାରକୁ ଧରିଛୁ । ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ, ଏହି ଆତ୍ମାତ୍ମିକ ଗଳ୍ପ ଆତ୍ମର ନୁହେଁ, ତାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅଟେ । ଆତ୍ମ ରତ୍ନଦିଗରୁ ସମସ୍ୟା ଆତ୍ମକୁ ରୂପି ପକାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମେ ହାରି ଯାଉ ନାହୁଁ । ଅନେକ ସମୟରେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ଆତ୍ମେ ଦାଖି ପାରୁନାହୁଁ । ଆତ୍ମେ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତିତ ହେଉଛୁ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଆତ୍ମେ କେତେ ଥର ଆତ୍ମାତ ପାଇଛୁ, କିନ୍ତୁ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହୁଁ ।^୫ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପର ଆତ୍ମ ଗରୀର ସର୍ବଦା ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ଯେପରିକି ତାହାଙ୍କର ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମ ଭିତରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।^୬ଆତ୍ମେ ଜୀବିତ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ହେତୁ ଆତ୍ମେ ସର୍ବଦା ମୃତ୍ୟୁ ସଂକଳିତ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛୁ । ଯଦ୍ଵାରା

ଶିଳାଫଳକ: ମୋଗାଙ୍କୁ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଶିଳାଫଳକଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଲେଖା ହୋଇ ଥିଲା (ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ:୨୪:୧୨, ୨୫:୧୨)

ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମ ଆମର ମନଶଂଳା ଗରୀର ମଧ୍ୟରେ ସୁସ୍ଥ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରବା । ୧୨ଅତଏବ ଆମ ଭିତରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନାମନ ସକ୍ରିୟ ଅଟେ ।

୧୩ସୁତରାଂ ଲେଖା ଅଛି: “ମୁଁ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ କଲି, ଏଣୁ ସୁସ୍ଥ କହଲି ।”* ଆମର ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଅଟେ । ଆମେ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ କରୁ, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ କହୁ । ୧୪କାରଣ ଆମେ ନାଶୁ ଯେ, ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ପୁନରୁତ୍ଥାପନ କଲେ, ସେ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ପୁନରୁତ୍ଥାପନ କରିବେ । ୧୫ସେ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସହତ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ କରିବେ । ଏହି ସବୁ ବ୍ୟସ୍ତ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରା ଯାଉଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଲୋକ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇ ପାରନ୍ତେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହମା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରାଯିବ ।

ବ୍ୟସ୍ତରେ ନାମନ କାଟିବା

୧ସେଥିପାଇଁ ଆମେ କେବେହେଲେ ନିଶ୍ଚିତ ନ ହେଉ, ଯଦିଓ ଆମର ବାହ୍ୟକ ଗରୀର ଶାଣ ହୋଇ ଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ଆମର ଆନ୍ତଃକରିଆ ଆତ୍ମା ସନକୁ ସନ ନୃତନରୁ ଅତି ନୃତନ ହୋଇ ଯାଉଅଛି । ୨ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ ଶକ୍ତିକ ଅସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକ ଆମ ପାଇଁ ଏକ ଅଭୁକନାୟ, ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟ ଓ ଅନନ୍ତ ମହମା ଉତ୍ତର କରୁଛି । ଏହି ଅଭୁକନାୟ ମହମା ଅସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକ ଭୁକନାରେ ଅତି ମହାନ । ୩ଆମର ଆଖି ଦୃଶ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନ ରହି, ଅଦୃଶ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ ହେଉ । କାରଣ ଯାହା ଆମକୁ ଦେଖା ଯାଉଛି, ତାହା ଅସ୍ତ୍ରାୟୀ, ଓ ଯାହା ଅଦୃଶ୍ୟ, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚରସ୍ତ୍ରାୟୀ ।

୪ଆପଣ ନାଶୁ ଯେ, ଆମର ଗରୀରରୁପ ତମ୍ଭୁ ଯେଉଁଥିରେ ଆମେ (ଫାସାରରେ) ରହୁଛୁ, ତାହା ନଷ୍ଟ ହେବ । ଏପରି ଘଟିଲା ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୁହ ଆମକୁ ଦେବେ । ଏହା ମଣିଷ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ନୁହେଁ । ୫ଏହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ଥାପିତ ଚରସ୍ତ୍ରାୟୀ ଗୁହ ଅଟେ । ଆମେ ଏହି ପୃଥିବୀର ଘରଟିରେ ରହି ଅଧିକ ଯାଉଛୁ । ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଆମର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଘରଟି ବଢ଼ନ୍ତୁ । ୬ଏହି ଘରଟି ପାଇଁ ପରେ, ଏହା ଆମକୁ ଆବୃତ କରିବ, ଓ ଆମେ ଉଲଗ୍ନ ଦେଖା ଯିବୁ ନାହିଁ । ୭ଏହି ଗରୀରରୁପ ତମ୍ଭୁରେ ରହିଲେବେଳେ ଆମେମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇ ଅଭିଯୋଗ କରୁ । ମୋର କହବା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ, ଆମେ ଏହି ତମ୍ଭୁକୁ ଦୂର କରି ଦେବା ପାଇଁ ଗୁହଁ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଘର ଦ୍ୱାର ଆଜ୍ଞାବତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ । ତାହେଲେ ଯାଇ ଏହି ମର ଗରୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନାମନ ଦ୍ୱାର ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇ ପାରବ । ୮ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି, ଓ ସେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା

କରୁଥିଲେ ତାହା ଆମକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ବୋଲି ଆତ୍ମା ଏଥିର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବ୍ୟାପ ।

୯ଅତଏବ ଆମର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗା ଅଛି । ଆମେ ନାଶୁ ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଏହି ଦେହରେ ଅଛୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଛୁ । ୧୦ଆମେ ଯାହା ଦେଖୁ, ତା’ ସାହାଯ୍ୟରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ଦ୍ୱାର ପରଗୁଳିତ ହେଉ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କୁହେ ଯେ, ଆମମାନଙ୍କର ଆଗା ଅଛି । ୧୧ଆମେମାନେ ଏହି ଗରୀରରୁ ଦୂରକୁ ଯିବାକୁ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟସ୍ଥ ହେବାକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରୁ । ୧୨ଆମର ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା । ଆମେ ଏହାଠାରେ ବାହ୍ୟକ ଗରୀର ଧାରଣ କରି ରହୁ ବା ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହତ ରହୁ, ଆମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବାକୁ ଗୁହଁ । ୧୩ଆମେ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟଗ୍ରତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନ୍ୟାୟାସନ ଆଗରେ ଅବଶ୍ୟ ଠିଆ ହେବୁ । ଆମମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ, ଏହି ପାର୍ଥବ ଗରୀର ଧାରଣ କରିଥିଲେବେଳେ ଯାହା କିଛି ଭଲ ବା ମମ କରିଛି, ତା’ପାଇଁ ପ୍ରତିଦାନ ପାଇବ ।

ପରୋପକାରୀ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମିତ୍ର ହୁଅନ୍ତୁ

୧ଆମେ ନାଶୁ ଯେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟ କରିବା ଅର୍ଥ କ’ଣ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ବୁଝାଉଁ । ପରମେଶ୍ୱର ନାଶୁ ଯେ, ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ କ’ଣ ଓ ମୁଁ ଆଗା କରେ, ଭୁଲେ ମଧ୍ୟ ଆମର ପ୍ରକୃତ ପରତତ୍ୱ ପାଇପାରବ । ୨ଆମେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ଆଗରେ ନିଦର ପ୍ରଂସା କରୁ ନାହିଁ । ବରଂ ଆମେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୟୋଗ ଦେଉଛୁ ଯେପରି ଆମ ପାଇଁ ଭ୍ରମେମାନେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରି ପାରବ । ତାହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବ୍ୟଗ୍ରାୟ ବ୍ୟସ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରୁଥିବା ଲୋକକୁ ଭ୍ରମେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରବ । ସେ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ହୃଦୟରେ କ’ଣ ଅଛି, ତହିଁ ପାଇଁ ସେମାନେ ମନୋଯୋଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ୩ଆମେ ଯଦି ପାଗଳ, ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ । ୪ଯଦି ଆମେ ଠିକ ମନରେ ଅଛୁ ତାହା ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ ଆମକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରେ । କାରଣ ଆମେ ନାଶୁ ଯେ ନିଶ୍ଚିତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମରଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ମରଛନ୍ତି । ୫ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ମରବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଉଛ ଯେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ନାମନ, ଏହା ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ନାମନ ନ ରୁହନ୍ତି, ବରଂ ଯିଏ ମର ଯାଇଥିଲେ ଓ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ଥାପିତ ହେଲେ, ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ନାମନ ରୁହନ୍ତୁ ।

୬ଏହି ସମୟ ପରେ, ଆମେ କୌଣସି ଲୋକକୁ ନାମନିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିବା କରିବା ନାହିଁ । ଅତୀତରେ ଆମେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନାମନିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବୁଝିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆମେ ସେପରି ଭାବୁନାହିଁ । ୭ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଅଛି, ସେ ନୃତନ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଅଛି । ପୁରୁଣା ବ୍ୟସ୍ତ ସମସ୍ତ ଗୁଲି ଯାଇଅଛି, ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟସ୍ତ ନୂଆ ହୋଇ ଯାଇଛି । ୮ଏହି ସବୁ

“ମୁଁ ... କହଲି” ଗୀତଫହର, ୧୧୬:୧୦

ବିଷୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଛି । ଶ୍ରୀୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଓ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଶାନ୍ତିସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଏହା ଦାୟିତ୍ୱ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ।
 ୧୯ମୋ କହିବା କଥା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଶ୍ରୀୀଷ୍ଟଙ୍କ ହେତୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପଗୁଣକୁ ଗଣନା ନ କରି, ନିଜକୁ ନଗତର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ପୁନର୍ନିଳତ କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ମାତ୍ର ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ନିଳନର ସମ୍ଭାବ କହିବା ଭାର ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଯାଗୁ ଶ୍ରୀୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ କାମ କରୁଛୁ ।
 ୨୦ସେ ଆମ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ପୁନର୍ନିଳତ ହେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁ, ୨୧ଆମେ ଶ୍ରୀୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହୁ । ଶ୍ରୀୀଷ୍ଟଙ୍କର କିଛି ପାପ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପାପ ରୂପେ ଗଣ୍ୟ କଲେ, ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇପାରିବା ।

୨ ଆମେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ କାମ କରୁଥିବା ହେତୁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ବିନତି କରୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଭ୍ରମମାନେ ପାଇଛ, ତାହା ଯେପରି ବ୍ୟର୍ଥ ନ ଯାଏ । ୧ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି:

“ମୁଁ ଉଚିତ ସମୟରେ ଭ୍ରମ କଥା ଶୁଣିଲି ଓ ପରିତ୍ରାଣ ଦିନରେ ଭ୍ରମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲି ।”

ଯିଶାଇୟ: ୪୯:୮

ମୁଁ ଭ୍ରମକୁ କହୁଛି, ଦେଖ, ଏହା ହେଉଛି “ଉଚିତ ସମୟ ।” ଏହା “ପରିତ୍ରାଣର ଦିନ” ଅଟେ ।

ଆମ କାମରେ ଲୋକେ ଭୁଲ ପାଆନ୍ତି, ଏହା ଆମେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ କୌଣସି ଏପରି କାମ କରିବା ନାହିଁ ଯାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ୧ବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ରୂପରେ ଆମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବରେ ନିଜକୁ ଭଲ ପ୍ରମାଣିତ କରୁ ଓ ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ ତଥା ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ କଠୋର କଥା ଧୈର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ସହ । ୨ଆମକୁ ମାଡ଼ ଦିଆଯାଏ, କାରଗାରରେ ରଖାଯାଏ । ଲୋକେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠନ୍ତି । ଆମେ କଠୋର ପରିଶ୍ରମ କରୁ, ବେଳେବେଳେ ଆମେ ଅନିଦ୍ରା ରହୁ, ଓ ଭୋକଉପାସରେ ରହୁ । ୩ଆମର ଜ୍ଞାନ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ଦୟା, ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଓ ପବିତ୍ର ଦୀବନ ଧାରଣ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରୁ । ଆମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ, ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶିବା ଦ୍ୱାରା, ପୁଣି ସତ୍ୟ କଥା କହି ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଏହାର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଉ । ୪ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ଆମେ ଆମର ଧାର୍ମିକ ଦୀବନ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ରକ୍ଷାକାର ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରୁ । ୫କେତେକ ଲୋକ ଆମକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ

କେତେ ଲୋକ ଆମକୁ ଲଜ୍ଜା ଦିଅନ୍ତି । କେତେ ଲୋକ ଆମ ବିଷୟରେ ମନ୍ଦ କୁହନ୍ତି, କେତେ ଭଲ କଥା କୁହନ୍ତି । କେତେ ଲୋକ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ତଥାପି ଆମେ ସତ୍ୟ କହୁ । ୬ଆମେ ଦନପ୍ରିୟ ହୋଇ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜଣା । ଆମକୁ ମୃତ ଭୂଲ୍ୟ ଧରି ଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଆମେ ଦୀବିତ ରହୁଛୁ । ଆମକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆ ଯାଏ, କିନ୍ତୁ ମାର ଦିଆ ଯାଏ ନାହିଁ । ୭ଆମର ବହୁତ ଦୁଃଖ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଆମେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନ ରହୁ । ଆମେ ଗରିବ, କିନ୍ତୁ ଅନେକଙ୍କୁ ଧନୀ କରୁ । ଆମର କିଛି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମର ସବୁ କିଛି ଅଛି ।

୮ହେ କରନ୍ତାବାସୀ! ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲା ମନରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସହତ କଥା ହୋଇଛୁ । ଆମେ ଆମର ହୃଦୟ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲି ଦେଇଛୁ । ୯ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଆମେ ବନ୍ଦ କରି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଭ୍ରମମାନେ ଆମ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଛ । ୧୦ମୋ ନିଜର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଭାବି ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ, ମୁଁ କହୁଛି ଯେ, ଉଚିତ ପ୍ରତିଦାନ ସରୂପେ ଭ୍ରମମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ହୃଦୟ ଆମ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଖୋଲା ରଖିବା ଉଚିତ ।

ଅଣଶ୍ରୀୀଷ୍ଟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତକର୍ତ୍ତାଣୀ

୧୧ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଭ୍ରମମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ସମାନ ନୁହଁ । ଅତଏବ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଯୋଗ ଦିଅ ନାହିଁ । ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ଏକାଠି ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଲୋକ ଓ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ କି ସହଯୋଗୀ ଅଛି?

୧୨ଯାଗୁ ଶ୍ରୀୀଷ୍ଟ ଓ ବିଲୟାର ଭିତରେ ରୁକ୍ଷ ହୋଇପାରେ କି? ନିଶ୍ଚୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ନିଶ୍ଚୟ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଭିତରେ କ’ଣ କିଛି ମେଳ ହୋଇପାରେ? ୧୩ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର* ଓ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରୁକ୍ଷ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଆମେ ହେଉଛୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର । ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି:

“ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ରହିବି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ରୁକ୍ଷ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି ଓ ସେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବେ ।”

ଲୋକାୟ ପୁସ୍ତକ ୨୬:୧୧-୧୨

୧୪ “ସେଥିପାଇଁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ବାହାର ଆସି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ଅଲଗା କରି ରଖି, ଯାହା ଅଗୁଣ, ତାହାକୁ ଛୁଟି ନାହିଁ, ତା’ହେଲେ ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି ।”

ଯିଶାଇୟ ୫୨:୧୧

ମନ୍ଦିର ଅର୍ଥାତ୍-ଉପାସନା ପୀଠ । ଶ୍ରୀୀଷ୍ଟଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ନିଜେ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ମନ୍ଦିର ।

୧୮ “ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କର ପିତା ହେବି ଓ ଭୁଲମାନେ ମୋ ପୁଅ ଓ ଝିଅ ହେବ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରଭୁ ଏହା କୁହନ୍ତୁ ।”

ଦ୍ୱିତୀୟ ଗାମୁୟେଲ ୭:୧୪, ୭:୮

୭ ଅତଏବ, ଆସ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତ ଥିବାରୁ ଆମ ନୀବନ ଯାପନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଏବଂ ଆମ ଗର୍ଭର ଓ ଆତ୍ମାକୁ ଅପବିତ୍ର କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟସ୍ତକୁ ଦୂର କରିବା ।

ପାଠକଙ୍କ ଆନନ୍ଦ

ନିଜ ହୃଦୟରେ ଆମକୁ ସ୍ଥାନ ଦଥ । ଆମେ କାହାର ପ୍ରତି କୌଣସି ଭୁଲ କରି ନାହିଁ । ଆମେ କାହାର ବ୍ୟଗ୍ରାସରେ ଆଥ ଆଣିନାହିଁ, କାହାକୁ ଶୋଷଣ କରି ନାହିଁ । ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ନିମା ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏହା କହୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କ ଆଗରୁ କହୁଛି ଯେ, ଆମେ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଭଲ ପାଉ ଯେ, ଆମେ ଭୁଲମାନଙ୍କ ସହତ ମରବା ଓ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଭୁଲମାନଙ୍କ ବ୍ୟସ୍ତରେ ମୋର ଏହି ଦୃଢ଼ବୋଧ ଅଛି । ମୁଁ ଭୁଲ ପାଇଁ ବହୁତ ଗର୍ବିତ । ଭୁଲମାନେ ମୋତେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ଦେଇଥାଅ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ଯାତନା ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ମୋର ଆନନ୍ଦ କହଲେ ନ ସରେ ।

ଫିୟେଟେବେଲେ ଆମେ ମାକଦନିଆ ଆସିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ ପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ରାମ ମିଳି ନ ଥିଲା । ଆମର ଗୁରୁ ପଟେ ଅସୁବିଧାମାନ ଯେଉଁ ରହୁଥିଲା । ବାହାରର ସଂଗ୍ରାମ ଓ ଭିତରର ଭୟ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଥିବା ଲୋକକୁ ସାନ୍ତାଣୀ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ତିସଙ୍କର ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ଆମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାନ୍ତାଣୀ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସେ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସାନ୍ତାଣୀ ପାଇଲୁ । କିନ୍ତୁ ଭୁଲମାନେ ଦେଇଥିବା ସୁଖ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ଲାଭ କଲୁ । ତିତସ କହିଲେ ଯେ ଭୁଲମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ । ଭୁଲମାନେ ପୂର୍ବରୁ କରୁଥିବା ବ୍ୟସ୍ତ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ଏବଂ ଭୁଲମାନେ ମୋତେ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ଗୁଡ଼ୁଛି । ଏହା ଶୁଣିଲା ପରେ ମୁଁ ଅଧିକ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲି ।

ଯିଏପି ପତ୍ର ଲେଖି ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କ ମନରେ ଦୁଃଖ ଦେଲି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ଲେଖିଲି ବୋଲି ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ନୁହେଁ । ମୁଁ କାଣେ ଯେ ସେହି ପତ୍ର ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଲା ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ । କିନ୍ତୁ ତାହା ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଦେଲା । ଏବେ ମୁଁ ଖୁସୀ ଅଛି । ଭୁଲମାନେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଭୁଲମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଭୁଲମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ଖୁସି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ଭୁଲମାନେ ଦୁଃଖି ହେଲ । ଅତଏବ ଭୁଲମାନେ ଆମ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆପାତ ପାଇ ନାହିଁ । କାରଣ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଦ୍ୱାରା ପଶୁକ୍ରାଣ ପାଇଲ ଓ ମନ ପରବର୍ତ୍ତନ କରଲା, ସେଥିପାଇଁ ଦୁଃଖିତ

ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ମାତ୍ର କାର୍ତ୍ତିକ ଦୁଃଖ ମୁକୁଧ ଆଣିଥାଏ । ଦେଖ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଭୁଲମାନେ ଏହି ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ପାଇଲ ଏହା ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ କରିଛି । ଭୁଲମାନେ ଭୁଲରେ ନ, ଥିଲ ବୋଲି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଛି । ଭୁଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଛୋଟ, ଭୟ ଆଣିଛି, ଏବଂ ଆମ ସହତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଭୁଲମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଇଚ୍ଛା ନାଗ୍ରତ କରିଛି । ଏହା ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସମର୍ପିତ କରିଛି, ଏହା ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଭୁଲମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦେଇଛି ଯେ, ଭୁଲମାନେ ସେହି ସମସ୍ୟାର କୌଣସି ଅଂଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ନ ଥିଲ । ମୁଁ ଅପରାଧୀ ଲୋକ ପାଇଁ, ବା ଯାହା ପ୍ରତି ଅପରାଧ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପାଇଁ ଲେଖି ନ ଥିଲ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ଭୁଲମାନଙ୍କର ଆମ ପାଇଁ କେତେ ଚନ୍ଦା ଅଛି, ଏହା ଭୁଲମାନେ ଯେପରି ଦେଖିପାର, ସେଥିପାଇଁ ଲେଖିଥିଲ । ଏହି କାରଣରୁ ଆମେ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲୁ ।

ଭୁଲମାନେ ତିତସଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇ ଥିବାରୁ ତିତସ ଖୁସି ଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲୁ । ଭୁଲମାନଙ୍କ ବ୍ୟସ୍ତରେ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବଡ଼ବଡ଼ କଥା କହିଥିଲ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଲଜ୍ଜା ପାଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଆମେ ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଭୁଲମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ ତାହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ଭୁଲମାନେ ପ୍ରମାଣିତ କଲା । ଆଉ ଆମେ ଭୁଲମାନଙ୍କ ବ୍ୟସ୍ତରେ ତିତସଙ୍କପାରେ କରୁଥିବା ଗର୍ବୋକ୍ଷୁବ୍ଧତା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ । ଭୁଲମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ପାଇଁ କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ତଥା ଭୁଲମାନେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମାନ ଓ ଭୟ ସହକାରେ କିପରି ତାହାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ର ଥିଲ ଓ କିପରି ତାହାଙ୍କୁ ପାଛୋଟି ନେଇଥିଲ, ଏସବୁ କଥା ମନେ ପକାଇ ଭୁଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଅଧିକ ହେଲା । ମୁଁ ଭୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୁଣି ଭରସା ରଖି ପାରବି, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ଅଟେ ।

ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁମାନଙ୍କ ଦାନ

ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ପରମେଶ୍ୱର ମାକଦନିଆର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ବ୍ୟସ୍ତ ଆମେ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଦଶାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛୁ । ସେହି ବ୍ୟସ୍ତମାନେ ମହା କ୍ଳେଶ ଦୁଃଖ ଦ୍ୱାରା ପରାକ୍ଷିତ ହେଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ଅତି ଗର୍ବାବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମହାନନ୍ଦ ହେଉ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁର ଉଦାରତାର ଦାନ ଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ କହିପାରେ ଯେ, ସେମାନେ ଯେତେ ଦେଇ ପାରବା କଥା ତାହା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏତିକି ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦେଇଛନ୍ତି । କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଏହା କରିବା ପାଇଁ କହି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଂଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆମକୁ ବାରମ୍ବାର ଅନୁନୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ

ଦେଲେ ଆମ୍ଭେ ତାହା କେବେ ଭାବି ନ ଥିଲୁ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅର୍ଥ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଓ ଆତ୍ମାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୀବ୍ରସ୍ୱର କହୁଛୁ ଯେ ସେ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯେପରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ବିଶ୍ୱାସ, ବାକ୍ୟପ୍ରସ୍ତର, ଜ୍ଞାନ, ଉପକାର କରିବାର ଉତ୍ସାହ, ଆତ୍ମାଠାରୁ ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ଗିଣିଥିବା ପ୍ରେମ, ଆଦି ସବୁ ଗୁଡ଼ିକରେ ଧନୀ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ଯେ, ଏହି ଦାନ ଦେବା ସେବାରେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ଧନୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାନ ଦେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଉ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ, ପ୍ରକୃତରେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଦେଖାଉଥିବା ଉତ୍ସାହ ବିଷୟରେ କହି ଏହା ମୁଁ ଦେଖାଇ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ । ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସହତ ପରଚିତ । ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ନାଶ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧନୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଗଣିବ ହେଲେ । ତାହାଙ୍କର ଗଣିବ ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ଧନୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ସେଥିପାଇଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏପରି କଲେ ।

ଏହି ବିଷୟରେ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି । ଏହା ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଗତ ବର୍ଷ ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ପ୍ରଥମେ ଦାନ ଦେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଥମେ ଦାନ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଅତଏବ ଯେଉଁ କାମଟିକୁ ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ଶେଷ କର । ତାହେଲେ ଯାଇ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର “କରିବା” ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର “ଇଚ୍ଛା କରିବା” ସହତ ସମାନ ହେବ । ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି ତହିଁରୁ ଦାନ କର । ଯଦି ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାନ ଦେବାର ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ତାହେଲେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାନ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ । ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ସେହି ଅନୁସାରେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦାନ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯିବ; ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ନାହିଁ, ସେ ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟମାନେ ଆଗମରେ ରହୁଥିବା ବେଳେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ରୁହ, ଏ କଥା ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ; ବରଂ ଆମ୍ଭେ ସବୁ ବିଷୟରେ ସମାନତା ଇଚ୍ଛା କରୁ । ବିଭିନ୍ନ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଅଛି । ଯାହା ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଛି, ଯଦି ଦିଅ, ତାହାହେଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ପୂରଣ ହେବ । ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହେବ, ସେମାନେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି:

“ଯିଏ ଅଧିକ ସଂଗ୍ରହ କଲ ତାହା ପାଖରେ ଅଧିକ ରହଇ ନାହିଁ, ଓ ଯିଏ ଅଳ୍ପ ସଂଗ୍ରହ କଲ ତାହା ପାଖରେ ଅତି ଅଳ୍ପ ରହଇ ନାହିଁ ।”

ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ: ୧୨:୧୮

ତୀବ୍ର ଓ ତାଙ୍କର ସମ୍ପାଦନା

ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛି ଯେ ତିତସଙ୍କ ମନରେ ମୋ ଭଲ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଭାବ ରହିଛି । ଆତ୍ମର ଅନୁରୋଧକୁ ତିତସ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ବ୍ୟଗ୍ର ଥିଲେ, ଓ ସୁଦୂରରେ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଏଠାରୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହତ ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରେ ସୁସମାଗୁରୁ ପ୍ରସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ତୁନୀମ ଥିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପଠାଉଛୁ । ଏହା ଛଡ଼ା ଆମ୍ଭ ସହତ ଏହି ଦାନସମୂହ ନେଇ ଯିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଣ୍ଡଳୀ ସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ନିୟୁତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସେବା ସ୍ୱାଭାବିକ ମନେ ମନେ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ପରୋପକାର କରିବାପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ, ଏହା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଏହି ବହୁ ପରମାଣର ଧନ (ଦାନ)କୁ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଭାବରେ ନେଉଛୁ, ତା’ପାଇଁ ଲୋକେ ଯେପରି ଆତ୍ମର ସମାଲୋଚନା ନ କରିବେ, ଏ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭେ ସାବଧାନ ଅଛୁ । ଯାହା ଠିକ୍, ଆମ୍ଭେ ତାହା କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳ । ଯାହା ସବୁ ପ୍ରଭୁ ଠିକ୍ ବୋଲି ଧରନ୍ତି, ଓ ଲୋକେ ଠିକ୍ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ତତ୍ତ୍ୱ କରୁ ।

ସେମାନଙ୍କ ସହତ ସର୍ବଦା ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଆତ୍ମର ଆଉ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମ୍ଭେ ପଠାଉଛୁ । ଅନେକ ଘଟଣାରେ ସେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି । ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କ ମନରେ ଅସୀମ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବାରୁ, ସେ ଅଧିକ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହ ଅଛନ୍ତି ।

ତିତସଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କୁହେ ଯେ, ସେ ମୋର ସହକର୍ମୀ ଓ ସେ ମୋ ସହତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହା କହେ ଯେ, ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକରୁ ପଠା ଯାଇଛନ୍ତି, ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଗୌରବ ସ୍ୱରୂପ । ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରେମ ଅଛି ଏହା ଦେଖାଅ ଓ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁ, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଅ । ତାହେଲେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଏହା ଦେଖି ପାରବେ ।

ସହଖ୍ରୀଷ୍ଟାୟନମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସେବା ବିଷୟରେ ଏପରି ଲେଖିବା ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ଭ୍ରମ୍ଭମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ଆଗ୍ରହୀ । ମାକଦନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗର୍ବ ସହତ ମୁଁ କୁହେ ଯେ, ଆଖାୟର ଲୋକେ ଗତ ବର୍ଷ ଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଦେଖି ଏଠିକାର ଅଧିକାରୀ ଲୋକ ଉତ୍ସାହତ ହୋଇ ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲେ, ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ବିଷୟରେ ଆତ୍ମର ଯେଉଁ ଗର୍ବ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ନ ହେଉ । ଯେପରି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ

ରହବାକୁ କହୁଥିଲି, ମୁଁ ରୁହେଁ ଭୂମ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ । ଯଦି କେତେକ ଲୋକ ମାକଦନିଆରୁ ମୋ ସହତ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବେ, ଓ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଦେଖିବେ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ଆତ୍ମର ବିଶ୍ୱାସ ଥିବା ହେବୁରୁ ଆମ୍ଭେ ଲଜ୍ଜା ବୋଧ କରିବୁ । ଭୂମ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ।^{୧୧} ସେଥି ପାଇଁ ମୁଁ ଭବିଳ ଯେ, ଭୂମ୍ୟମାନେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ସେହି ଭାଜମାନଙ୍କୁ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାପାଇଁ କହବ । ତାହାହେଲେ ଭୂମ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ଦାନ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲି, ତାହା ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖିବେ । ଆମ୍ଭେ ଆସିଲାବେଳେ ସେହି ଦାନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବ । ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କ ଏହି ଦାନ ସୃଷ୍ଟାକୃତ ହେଉ, କୁପଣମୂଳକ ନ ହେଉ ।

^{୧୨} ଏହି କଥାଟି ମନେ ରଖ: ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଳ୍ପ ବୁଣିବ, ସେ ଅଳ୍ପ କାଟିବ । ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଧିକ ବୁଣିବ, ସେ ଅଧିକ କାଟିବ ।^{୧୩} ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ସ୍ଥିର କରିଥିବା ଅନୁସାରେ ଦାନ କରୁ, ମନରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ରଖି ବା ବାଧ୍ୟବାଧକତାରେ ଦାନ ନ ଦେଉ, ଆନନ୍ଦିତ ମନରେ ଦାନ କରିଥିବା ଲୋକକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।^{୧୪} ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଅଧିକ ଆଶାବାଦ ଦେଇ ପାରିବେ । ତହିଁରେ ଭୂମ୍ୟମାନେ ସବୁବେଳେ ସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରଚୁର ଭାବେ ପାଇବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭଲ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଦାନ ଦେବାକୁ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଚୁର ଥିବ ।^{୧୫} ଗାୟରେ ଏହା ଲେଖା ଅଛି:

“ଯିଏ ଉଦାର ଭାବରେ ଗରିବ ମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟତୀତ ଦୟା ସର୍ବଦା ପାଇଁ ରହି ଥାଏ ।”
ଗୀତଫହତା ୧୧:୨୯

^{୧୬} ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ବୁଣିବା ଲୋକ ପାଇଁ ବୀଜ ଓ ଖାଇବା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ । ସେ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୀଜ ଯୋଗାଇବେ ଓ ତାହା ବୁଢ଼ି କରାଇବେ । ସେ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଲ କାମ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବିପୁଳ ଫସଲ ହେବାକୁ ଦେବେ ।^{୧୭} ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଧନୀ କରିବେ, ଫଳ ସମୃଦ୍ଧ ଭୂମ୍ୟମାନେ ସବୁବେଳେ ଉଦାର ମନରେ ଦାନ ଦେଇ ପାରିବ । ଆମ୍ଭ ମାଧ୍ୟମରେ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କର ଦାନ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଲୋକେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବେ ।^{୧୮} ଏହି ସେବା ଯେଉଁଥିରେ କି ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ଭାଗ ରହିଛି ତା’ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଯେ ସାଧୁ ମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୁଏ, ତା’ନୁହେଁ ବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ହୃଦୟ ଧନ୍ୟବାଦରେ ଉଚ୍ଛଳି ଉଠେ ।^{୧୯} ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କର ଏହି ସେବା ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ଏହି ଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଂଶଂସା କରିବେ, କାରଣ ଭୂମ୍ୟମାନେ ଯେ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ତା ନୁହେଁ ବରଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ବ୍ୟବହାରକ ପ୍ରସମାପ୍ତରୁ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଭୂମ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାର ଭାବେ ଦାନ କରୁଥିବାରୁ ଲୋକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଂଶଂସା

କରିବେ ।^{୨୦} ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ରହବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅସୀମ ଅନୁଗ୍ରହ ହେବୁରୁ ସେମାନେ ଏପରି ଅନୁଭବ କରିବେ ।^{୨୧} ଆତ୍ମସମ୍ପାଦନକ ଓ ଅବଶ୍ୟନୀୟ ଏହି ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉ ।

ପାଉଲ ନିଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପଛସମର୍ଥନ କଲେ

୧୦ ମୁଁ ପାଉଲ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି ମୁଁ ମୁଗ୍ଧଭାବରେ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରେ । କେତେକ ଲୋକ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଭୂୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲାବେଳେ ମମ୍ମ ଆଏ କିନ୍ତୁ ଦୂରରେ ଥିଲାବେଳେ ସାହସୀ ବା ନିର୍ଭୟ ଅଟେ ।^୧ ମୁଁ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନୁନୟ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ଅଛି, ସେତେବେଳେ ସେଭଳି ସାହସିକତା ଦେଖାଇବାକୁ ମୋ ଉପରେ ଗୁପ ପକାଇବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମ୍ଭେ ସାଂସାରକ ଦୀବନଯାପନ କରୁଛୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସାହସୀ ହେବ । ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସାଂସାରରେ ରହୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ସାଂସାରକ ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ଫଙ୍ଗାମ କରୁ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଅସ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ଫଙ୍ଗାମ କରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସାଂସାରକ ଅସ୍ୱଗୁ ନୁହେଁ । ଆମ୍ଭର ଅସ୍ୱଗୁଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ନିହତ ଅଛି । ଏହି ଅସ୍ୱଗୁଗୁ ଗୁଡ଼ିକ ଶତର ଶକ୍ତିଗାଳୀ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ କରି ପାରେ । ଏହି ଅସ୍ୱଗୁଗୁ ଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଲୋକଙ୍କ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଦ୍‌ଘୁସିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗର୍ବର କଥା ଖଣ୍ଡନ କରୁ । ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଚନ୍ଦ୍ରଧାରାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣଧୀନ କରୁ ଓ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରୁ ।^୨ ଯେଉଁ ଲୋକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାନେ ନାହିଁ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମରେ ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ଯେ ଭୂମ୍ୟମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ତାହାଙ୍କୁ ମାନ ।

ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ । ଯଦି କଣେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରେ ଯେ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଟେ, ତାହାହେଲେ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ଭଲ ସମ ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଛୁ ।^୩ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଗର୍ବର କଥା କହେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଆମକୁ ଏହି ଅଧିକାର ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଶକ୍ତିଗାଳୀ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।^୪ ଏହି ଗର୍ବୋକ୍ତ ପାଇଁ ମୁଁ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରେ ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋ ପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଭୂମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଘାତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ବୋଲି ଭୂମ୍ୟମାନେ ଭାବ ନାହିଁ ।^୫ କେତେକ ଲୋକ କୁହନ୍ତି “ପାଉଲଙ୍କ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମ୍ଭ ସହତ ଆଆନ୍ତି ସେ ଦୁର୍ବଳ ଓ ତାଙ୍କର କଥା ଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୁଏ ନାହିଁ ।”^୬ ଏଭଳି କହବା ଲୋକ ଜାଣି ରଖିବା ଉଚିତ

ଯେ: ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସହତ ଏବେ ନାହୁଁ, ଅତଏବ ଆମ୍ଭେ ଏହ କଥା ଗୁଡ଼ିକ ପତ୍ରରେ ଲେଖିଛୁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବୁ ଆମ୍ଭେ ଦେଖାଇ ଦେବୁ ଯେ, ଆମ୍ଭ ପତ୍ରଟି ଯେଉଁ ଗଳ୍ପ ଧାରଣ କରନ୍ତି ସେହି ସମାନ ଗଳ୍ପ ଆମ୍ଭେ ଧାରଣ କରନ୍ତୁ ।

ଋଷଭମାନେ ନିଜକୁ ବହୁତ ବଡ଼ ମନେ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ସମାନ ସ୍ତରରେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ବା ଭୁଲନା କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସାହସ କରୁ ନାହୁଁ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଭୁଲନା ମାନଦଣ୍ଡ ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରି ଅନ୍ୟକୁ ନିଜ ସହ ଭୁଲନା କରନ୍ତି ଓ ବିଚାର କରନ୍ତି, ଏତଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଯେ କେତେ ମୁଖି, ନିଶ୍ଚୟ ହେବେ । ଆମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପାଇଛନ୍ତି, ତହିଁର ସୀମାଲଂଘନ କରି କଦାପି ଗର୍ବର କଥା କହନ୍ତୁ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ କାମ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ । ଏହ କାମ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସହତ ଆମ୍ଭର କାମକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଆମ୍ଭେ ଅଧିକ ଗର୍ବ କରୁ ନାହୁଁ । ଆମ୍ଭେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ନ ଆସି ଥିଲେ ଆମ୍ଭେ ମିଛଟାରେ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନେଇଥାନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକତା ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କର ଯାଇଥିବା କାମ ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ନିଜେ କରୁଥିବା କାମ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରୁଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଆଗା କରୁ ଯେ, ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ବଢ଼ିବା ସହତ ଆମ୍ଭ କାମ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ବଢ଼ିବାରେ ଭ୍ରମମାନେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଆମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କରୁ ଯେପରି ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସହରର ସୀମା ବାହାର ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ସ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁର କର ପାରିବୁ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଆଉ କାହା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ କାମ ହୋଇ ସାରିଛି, ସେହି କାମରେ ଆମ୍ଭେ ଗର୍ବ କରୁ ନାହୁଁ । ଯେପରି ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ: “ଯଦି କିଏ ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ ।” କାରଣ, ଯେଉଁ ଲୋକ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ବୋଲି ଗୃହୀତ ହୁଏ, ସେହି ଲୋକ ଭଲ ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଯିଏ ନିଜେ ନିଜକୁ ଭଲ ବୋଲି ମନେ କରେ, ସେ ଲୋକ ଭଲ ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ପାଉଳ ଓ ଭଣ୍ଡ ପ୍ରେରିତ

୧୧ ଭ୍ରମମାନେ ମୋହର ଚିକିତ୍ସା ମୁଖିତା ସହ ନେଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଭ୍ରମ ସତରେ ମୋ ପ୍ରତି ସହଷ୍ଟୁ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଭ୍ରମ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଲି, ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପତ୍ର ମନୋଭାବ । ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି ଯେ, ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ର ସତୀ କନ୍ୟା ହେବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପିତ କରିବି । ଏ କେବଳ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକାର ହେବ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭୟ

କରୁଛି ଯେ, ଯେପରି ହବ୍ବା ସର୍ପର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲି, ସେହି ଭଳି ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ମନ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର ସମର୍ପଣ ଠାରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲି ଯିବ । କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଯାଗୁଙ୍କ ପ୍ରଭୁର କରିଛୁ, ତାହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ କଥା କେହି ଯାଗୁଙ୍କର ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁର କଲେ, ଅଥବା ଆମ୍ଭଠାରୁ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବା ସ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭ୍ରମମାନେ ଶୁଣିଛି, ତାହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମା ବା ସ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଭ୍ରମମାନେ ଧର୍ମିୟ ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ଭାବୁ ନାହିଁ ଯେ, ସେହି “ମହାନ ପ୍ରେରିତମାନେ” ମୋ ଠାରୁ କୌଣସି ଗୁଣରେ ଅଧିକ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ମୁଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧିତ ବକ୍ତା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଆମ୍ଭେ ଏହ କଥାଟିକୁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରକାରରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛୁ ।

ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କ ଦେଇଛି । ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ନମ୍ର ହୋଇ ଯାଇଥିଲି । ଭ୍ରମମାନେ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଭୁଲ କରିଥିଲି? ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅର୍ଥ (ବା ସେମାନେ ଦରିଦ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିବା) ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସହତ ଥିବା ବେଳେ, ମୋର ଆବଶ୍ୟକତା ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ହଇଚାରି କରି ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଭଲମାନେ ମାକଦନିଆରୁ ଆସିଥିଲେ ସେମାନେ ମୋର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁରଣ କଲେ । ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବୋଧ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ କଦାପି ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥାଇ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ସେହି ବିଷୟରେ ଗର୍ବ ପୂର୍ବକ କହବା ପାଇଁ ମୋତେ ସମସ୍ତ ଆଶାୟରେ କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ କାର୍ଯ୍ୟକ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ? ଏହା କ’ଣ ଏଥିପାଇଁ ଯେ ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ ନାହିଁ? ନା, ପରମେଶ୍ୱର କାଣିକ ଯେ, ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ ।

ମୁଁ ଯାହା କରୁଛି, ତାହା କରି ଚାହୁଁ ଥିବ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଗର୍ବ କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି କୌଣସି କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏପରି କରିଗୁଣୁଥିବି । ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଦେଖାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ କାରଣ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଗର୍ବ କରୁଛୁ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ ଗର୍ବ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଭଣ୍ଡ ପ୍ରେରିତ । ସେମାନେ ପ୍ରତାରକ । ଲୋକେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ବୋଲି ଭାବିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜର ବେଶ ବଦଳାଇଥାନ୍ତି । ଏହା ଆମ୍ଭକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଏପରି କି ଗଣ୍ଡଗାନ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ତେଜସ୍ୱୀ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପୁତ୍ରର ରୂପ ଧାରଣ କରେ । ଅତଏବ, ତା’ର ସେବକମାନେ ଯଦି ଧାର୍ମିକତାର ସେବକରୂପ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଏହା କ’ଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା? କିନ୍ତୁ ଭଣ୍ଡପ୍ରେରିତ ସେମାନେ ତାଙ୍କ କର୍ମ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ ।

ପାରଲକ୍ଷ ଯତନ

ଫୁଁ ପୁନର୍ବାର କହୁଛି, କେହି ମୋତେ ମୁର୍ଖ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ମୁର୍ଖ ବୋଲି ଭାବି, ତାହେଲେ ମୁର୍ଖକୁ ଗ୍ରହଣ କଲାଭଳି ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କର।^{୧୭}ତାହେଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ଗର୍ବ କରି ପାରିବି। ଯେପରି ପ୍ରଭୁ କହୁଥାନ୍ତେ, ସେପରି ମୁଁ କହୁ ନାହିଁ। ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ମୁର୍ଖ ଭଳି ଗର୍ବ କରେ।^{୧୮}ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କର ସାଂସାରକ ଜୀବନ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରନ୍ତି, ସେହି ଭଳି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗର୍ବ କରୁଛି।^{୧୯}ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଖୁସିରେ ମୁର୍ଖମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହନଶୀଳ ହୁଅ।^{୨୦}କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦାସ ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା, ଫୀମରେ ପକାଇ ଧରୁଥିବା, ନିଜକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼ ବୋଲି କହୁଥିବା ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗାଲରେ ଗୁପ୍ତ ମାରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହନଶୀଳ ହୋଇଛ।^{୨୧}ଏହା କହିବା ମୋ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜାଜନକ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କରିବା ଦୁର୍ଗୁଣ ଆତ୍ମେମାନେ ଅତି “ଦୁର୍ବଳ” ହୋଇଯାଇଛୁ।

ମୁଁ ମୁର୍ଖତାପୂର୍ବକ କହୁଛି ଯେ, ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ଗର୍ବ କରିବାରେ ସାହସୀ, ତାହେଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗର୍ବ କରିବା ପାଇଁ ସାହସୀ ହେବି।^{୨୨}ସେମାନେ କେବଳ କଣ ଏହା? ମୁଁ ମଧ୍ୟ।^{୨୩}ସେମାନେ କ’ଣ କେବଳ ଲାଭସ୍ୱେଚ୍ଛାୟା? ମୁଁ ମଧ୍ୟ। ସେମାନେ କ’ଣ କେବଳ ଅତ୍ୟାଧିକ ବଂଶଧର? ମୁଁ ମଧ୍ୟ। ସେମାନେ କ’ଣ କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବକ? ମୁଁ ମଧ୍ୟ। ମୁଁ କ’ଣ ପାଗଳ ସେଥିପାଇଁ ଏପରି ଦର୍ପ କରୁଛି? ସେମାନଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ମୁଁ ଅଧିକ କଠୋର ପରଶ୍ରମ କରୁଛି। ମୁଁ ଅରଳୁ ଅର କାର୍ଯ୍ୟବରଣ କରୁଛି। ମୋତେ ଅରଳୁ ଅର ମାତ୍ର ମରାଯାଇଛି। ଅନେକ ଅର ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁର ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଛି।^{୨୪}ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ଅରରେ ଅଣଗୁଳିଣି ଅର ଗୁଡ଼ିକ ମାତ୍ର ଖାଇଛି।^{୨୫}ମୁଁ ତିନିଅର ବେତ ମାତ୍ର ଖାଇଛି, ଅରେ ପଅର ଆଘାତ ସହୁଛି। ଏହା ଛଡ଼ା ମୁଁ ତିନି ଅର ନାହାନ୍ତି ଭାଙ୍ଗିବା ବେଳେ ସେଥିରେ ଥିଲି, ତା’ମଧ୍ୟରୁ ଅରେ ଗୁଡ଼ି ଓ ତା ଆର ଦିନ ଯାକ ସମୁଦରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲି।^{୨୬}ମୁଁ ଅନେକ ଅର ଯାତ୍ରା କରୁଛି। ଏହି ଯାତ୍ରା ମାନଙ୍କରେ ନଦୀରେ ଲୁଣ୍ଠନକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ମୋର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ, ଅଣଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁଁ ବିପଦରେ ଥିଲି। ନଗର ମାନଙ୍କରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିନ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକରେ, ଏବଂ ସମୁଦରେ, ମଧ୍ୟ ମୁଁ ବିପଦରେ ପଡ଼ୁଥିଲି। ଯେଉଁଠିଲୋକମାନେ ମିଛରେ ଭାଲି ବୋଲୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ବିପଦରେ ପଡ଼ୁଥିଲି।^{୨୭}ମୁଁ କଠୋର ପରଶ୍ରମ କରି କ୍ଲାନ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛି। ଅନେକ ଅର ମୁଁ ଗୋଲି ନାହିଁ। ମୁଁ ଅନାହାର ମଧ୍ୟ ଦେଲି ଗତି କରୁଛି। ଅନେକ ଅର ମୋ ପାଖରେ ଖାଇବାକୁ କିଛି ନଥାଏ। ଲୁଗାପଟା ବିନା ଥଣ୍ଡାରେ ମୁଁ ରହୁଛି।^{୨୮}ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ସମସ୍ୟା ଦେଲି ମୁଁ ଗତି କରୁଛି। ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ସମସ୍ତ ମଣିଷ ମାନଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ର, ପ୍ରତିଦିନ ସେହି ଚନ୍ଦ୍ରରେ ମୁଁ ରହୁଛି।^{୨୯}ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ କେହି ଦୁର୍ବଳ, ମୁଁ

ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ପାପରେ ଗୁଲିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ଯତ୍ନା ଅନୁଭବ କରେ।

^{୩୦}ଯଦି ମୋର ଦର୍ପ (ଗର୍ବ) କରିବା କଥା, ତା’ହେଲେ ମୁଁ ମୋ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବି।^{୩୧}ପରମେଶ୍ୱର ନାଶକ ଯେ, ମୁଁ ମିଥ୍ୟା କହୁ ନାହିଁ। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପିତା।^{୩୨}ସେ ସର୍ବଦା ପ୍ରମୋଦିତ ହେବା କଥା। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଦମ୍ଭେସକଠାରେ ଥିଲି, ଅଶତପ୍ତ ଗୁଣାକ ଗୁଣ୍ୟାପାଳ ନଗରର ଗୁଣି ପଟେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ଗଣି ମୋତେ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ।^{୩୩}କିନ୍ତୁ ସହର ପାଟେରୀରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଝରକା ବାଟ ଦେଲି, ଗୋଟିଏ ବାଲୁରେ ବସାଇ ମୋତେ କେତେକ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାହାରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ନିଆ ଯିବାରୁ ମୁଁ ଗୁଣ୍ୟାପାଳଙ୍କ ହାତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇ ଗଲି।

ପାରଲକ୍ଷ ଜୀବନରେ ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ

ମୁଁ ଗର୍ବ କରି ଗୁଲି ଥିବି। ଏହା ଦ୍ୱାରା କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ‘ଦର୍ଶନ’ ଓ ‘ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ’ ବିଷୟରେ କହିବି।^୧ମୁଁ ଚଉଦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଘଟି ଥିବା ଗୋଟିଏ ଘଟଣା କହୁଛି। ନିଶ୍ଚୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଥିବା ଲୋକକୁ ମୁଁ ନାଶେ (ସ୍ୱେଦହରେ କି ଦେହରହତ ହୋଇ, ତାହା ମୁଁ ନାଶେ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱର ନାଶକ) ଯାହାକୁ ତୁତୀୟ ସୂତ୍ରକୁ ନିଆ ଗଲା।^୨ମୁଁ ନାଶେ ତାହାଙ୍କୁ ପାରଦୀଗକୁ* ନିଆଗଲା। (ସ୍ୱେଦହରେ କି ଦେହରହତ ହୋଇ, ତାହା ମୁଁ ନାଶେ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱର ନାଶକ)।^୩ସେ ଏପରି ଗୁଣିବାକୁ ପାଗଲେ ଯାହା ସେ ବୁଝେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ କିଛି ବିଷୟ ଗୁଣିଲେ, ଯାହା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ। ମୁଁ ଏହି ଭଳି ଲୋକ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ଦୁର୍ବଳତାରେ ଦର୍ପ କରିବି ଯଦି ମୁଁ ନିଜ ଉପରେ ଗର୍ବ କରିବାକୁ ଗୁଣିଲି ତଥାପି ମୁଁ ମୁର୍ଖ ନୁହେଁ, କାରଣ ମୁଁ ସତ୍ୟ କଥା କହେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବି ନାହିଁ କାରଣ ଲୋକେ ମୋ ବିଷୟରେ ଯାହା ଦେଖିଛନ୍ତି ଓ ଗୁଣିଛନ୍ତି ତା ଠାରୁ ଅଧିକ ବୋଲି ମୋତେ ଭାବନ୍ତୁ, ଏହା ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ।

^୪ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆତ୍ମସାଧନକ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କାଲେ ମୁଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଗର୍ବ କରିବି, ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ଗରୀରରେ ଯତ୍ନସାଧନା ଧକ କଣ୍ଠିକ ଦିଆ ହେଲା। ଗୟାଜନର ଦୂତ ସ୍ୱରୂପେ ଏହା ମୋତେ ଦିଆଯାଇଛି ଓ ମୁଁ ଯେପରିକି ଅଧିକ ଗର୍ବ ନ କଲେ। ମୋତେ ମାତ୍ର ମାଗିବା ପାଇଁ ସେଥିପାଇଁ ତାହାକୁ ପଠାଯାଇଛି।^୫ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତିନି ଅର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ଯେ ସେ ଏହି କଣ୍ଠିକଟିକୁ ମୋ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ନିଅନ୍ତୁ।^୬କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ

ପାଦବାଣ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯାଇଥାନ୍ତି।

ମୋତେ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ମୋର ଅନୁଗ୍ରହ ଯଥେଷ୍ଟ । ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଦୁର୍ବଳ, ସେତେବେଳେ ମୋର ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭଠାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣତା ଭାବେ ଦେଖା ଦିଏ ।” ଅତଏବ ମୁଁ ମୋର ଦୁର୍ବଳତା ପାଇଁ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବାରେ ଆନନ୍ଦ ପାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶକ୍ତି ମୋ ଠାରେ ରହିଥିବ ।
 ଅତଏବ ମୋ ଠାରେ ଦୁର୍ବଳତା ଥିଲେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ । କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସକାଶେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଅପମାନିତ ହୁଏ, ମୁଁ କଠିନ ସମୟ ଦେଇ ଗତି କରେ, ଯେତେବେଳେ ମୋର କଷ୍ଟ ଆଏ ବା ଯେତେବେଳେ ମୋର ସମସ୍ୟା ଆଏ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦ କରେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଅତି ସବଳ, ଏଥିପାଇଁ ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦ କରେ ।

କରନ୍ତାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପାଉଳଙ୍କ ପ୍ରେମ

ମୁଁ ମୂର୍ଖଙ୍କ ଭଳି କହୁଥିଲି ଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଏପରି କହିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋତେ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲି । ତୁମ୍ଭମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହିଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ମୋ ସପକ୍ଷରେ ଭଲକଥା କହିବ । ମୁଁ କିଛି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତଥାକଥିତ ସେହି “ମହାନ ପ୍ରେରଣ” ମାନେ ମୋ ଠାରୁ ଅଧିକ ମଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ।
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଥିବା ବେଳେ, କିଛି ପ୍ରେରଣ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବା କାମ ମୁଁ କରିଥିଲି-ମୁଁ ନାନାଦ ଶବ୍ଦ, ଅଦ୍ଭୁତ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାମ ଦେଖାଇଥିଲି । ଏ ସବୁ ମୁଁ ଅନେକ ଯୌଯ୍ୟର ସହତ କରିଥିଲି ।
 ଅତଏବ, ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ପାଇ ଥିଲେ ତା’ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଇଛ । କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ଚନ୍ଦ୍ରଧର ଅଲଗା: ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ କେବେ ହେଲେ ଭାରସ୍ୱରୂପ ନଥିଲି । ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ କ୍ଷମା କରି ଦିଅ ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତୁଟାୟ ଥର ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରସ୍ୱରୂପ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ମୁଁ କିଛି ଲାଭ କରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତି ବଦଳରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚାହେଁ । ସମ୍ଭାନ୍ତମାନଙ୍କର ନିଜ ମାତାପିତା ଲାଗି କୌଣସି ସଫ୍ଟୟର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭାନ୍ତମାନଙ୍କ ଲାଗି ପିତାମାତା ସଫ୍ଟୟ କରିନ୍ତି ।
 ଏଥି ମୋ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ମୁଁ ଆନନ୍ଦର ସହତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲାଗି ମୁଁ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦେବ । ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭଲ ପାଏ ତା’ହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନେ କ’ଣ ମୋତେ ସେହିରେ ଉଣା କରିବ ?

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାରସ୍ୱରୂପ ହେବାକୁ ଚାହେଁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ତୁମ୍ଭମାନେ କ’ଣ ଭବୁଛ ଯେ ମୁଁ ଛଳ ଭାବରେ ମିଥ୍ୟା କହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କାଳରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି ।
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ମାଧ୍ୟମରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଫାଇଦା ଉଠାଇଛି କି? ନା, ତୁମ୍ଭମାନେ କାଣ ଯେ, ଏସବୁ ମୁଁ କବାପି କରିନାହିଁ ।
 ତିତସଙ୍କୁ ଓ ଆମର

ଦଣ୍ଡେ ଭାଲକୁ ତାହାଙ୍କ ସହତ ପଠାଇଥିଲି । ତିତସ କ’ଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଫାଇଦା ଉଠାଇଥିଲେ କି? ନା! ତୁମ୍ଭମାନେ କାଣ ଯେ ତିତସ ଓ ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ଭାବରେ ଓ ସମାନ ଉଦ୍ଦାହରେ କାମ କରିଛୁ । ସେହି ପଦ୍ଧତି ଆତ୍ମାର ପ୍ରେରଣାରେ ଆମେ ଚାହେଁ କାମ କରିଥିଲୁ ।
 ତୁମ୍ଭମାନେ କ’ଣ ଭବୁଛ ଯେ ଆମେ ଏତେ ସମୟ ଧରି ଆମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି ବାଦୁ ଥିଲୁ । ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନୁସରଣକାରୀ ହିସାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ କହିଥିଲୁ । ତୁମ୍ଭମାନେ ଆମର ପ୍ରିୟ ମିତ୍ର । ଆମେ ଯାହା କିଛି କହୁଛୁ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନେ ଆଧାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ ବୋଲି କହୁଛୁ ।
 ଏଭଳି କହିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ମୋର ଭୟ ହେଉଛି: ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଭାବୁଛି, ଠିକ ସେହି ରୂପରେ ନ ପାଇ ପାରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଯାହା ଭାବୁଛି ଠିକ ସେହି ରୂପରେ ପାଇ ନ ପାରେ । ମୋର ଭୟ ଯେ, କାଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଳହ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, କ୍ରୋଧ, ସ୍ୱାର୍ଥ ପରତା, ପରତଳା, କାନ କୁହାକୋହ, ଗର୍ବ ଓ ଦମ୍ଭ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ।
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଯେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଲଜ୍ଜା ନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ପାପ କରିଥିବାରୁ, ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ହେବି । କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପର ଦାବି ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ନଥିବାରୁ, ଓ ଅନୁତାପ କରି ନଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କର ଯୌନଗତ ପାପ କାରଣରୁ ଏବଂ ଲଜ୍ଜାନିଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଥିବାରୁ: ମୋତେ ଶୋକ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶେଷ ସତକବୀଣୀ ଓ ବୁଝେଇ

୧୩ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତୁଟାୟ ଥର ଆସୁଛି । ମନେ ରଖ: “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଁ ଦୁଇବା ତିନି ଦଣ୍ଡ ସାକ୍ଷୀ ଦେବା ଦରକାର ଯେ ସେମାନେ ତାହାର ସତ୍ୟତା ବ୍ୟୟରେ ଦାଖିଲି ।”
 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଦିଟାୟ ଥର ପାଇଁ ଯାଇଥିଲି, ମୁଁ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି ଦେଇ ଥିଲି । ମୁଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଛି ଓ ଅନ୍ୟ ପାପୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରି ଦେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି ।
 ମୋ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଏଥିରୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରମାଣ ଚାହେଁ । ମୋର ପ୍ରମାଣ ଏହା ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଦୁର୍ବଳ ନୁହଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ।
 ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୃଷ୍ଣ ଉପରେ ଚଢ଼ିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାଶକ୍ତିରେ ସେ ଦାବିତ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ

ଦୁର୍ବଳ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ନୀବିତ ହୋଇ ଉଠିବା । ନିଜକୁ ତନୁ ତନୁ କରି ଦେଖ ।

ଭୂମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ନୀବନ କାଟୁଛ କି ନାହିଁ? ନିଜ ନିଜକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖ । ଭୂମ୍ଭେମାନେ ନୀଶ ଯେ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୁଅ, ତାହା ହେଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରହୁ ନାହିଁ । ତାହା ନୀଶ । ମୁଁ ଆଶା କରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିବ । ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଭୁଲ କାମ କରିବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛୁ, ଏ କଥା ଲୋକମାନେ ଦେଖିବାରେ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ପରୀକ୍ଷାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଫଳ ହୋଇଛୁ ବୋଲି ଯଦି ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଏ, ତାହାହେଲେ ଯାହା ଠିକ୍ ତାହା କରିବା ଆମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆମ୍ଭେ ସତ୍ୟର ବିପରୀତ କୌଣସି କାମ କରିବା ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ କେବଳ ସତ୍ୟ ପାଇଁ କିଛି କରି ପାରୁବା । ଯଦି ଭୂମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ ଆମ୍ଭେ ଦୁର୍ବଳ ହେବାରେ ଆନୟିତ ।

ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଯାଅ । ମୁଁ ଏବେ ଏହି ଗୁଡ଼ିକ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଛି କାରଣ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସହତ ନାହିଁ । ଅତଏବ ତାହା ହେଉଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ମୋତେ ମୋ ଶକ୍ତିର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନ ପଡ଼ୁ । ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

ଘୋର ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମୁଁ ଏବେ ବିଦାୟନେଉଛି । ସିଦ୍ଧ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ମୁଁ ଯେପରି କହୁଛି ସେହିପରି କାମ କରୁଥାଅ । ସମସ୍ତେ ଏକ ମନରେ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ରୁହ । ତେବେ ଶାନ୍ତି ଓ ପ୍ରେମର ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସହତ ରହବେ ।

ପବିତ୍ର ରୁମ୍ଭେମାନେ ଦ୍ୱାର ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ୱାଗତ ନିଶାଅ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ନିଶାଉଛନ୍ତି ।

ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଯାଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ, ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହାୟତା ଭୂମ୍ଭେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>